

en Folkerepræsentation, hvor hver Mand i Befolkningen havde lige Ret. Den Vej, vi foreslaa at gaa, er at nedsætte en parlamentarisk Kommission, en Folketingskommission. Vi tro, det er den sikreste, hurtigste og bedste Vej. Nu have vi talt længe nok om Sagen, nu er Tiden inde, hvor man kan skride til Handling ved at nedsætte en saadan Kommission. Den Vej, vi her anviser, er den, der er anvist fra Venstre i sin Tid med stort Held og Udbytte. Det var den Vej, det nuværende Regeringsparti foreslog i Foraaret 1900, da Skattesagen var naaet til et Standpunkt, hvor det ikke kunde nytte at diskutere længere. Saa troede man at kunne naa en Løsning ved Nedsættelse af en Folketingskommission, og det viste sig ganske rigtigt at være en farbar og heldig Vej. Der opnaaedes fuldstændig Enighed mellem de forskellige Partier i Løbet af en Sommer. Man begrænsede Kommissionens Varighed til $\frac{1}{2}$ Aar. Det er ogsaa den samme Vej, vi her have fulgt. Vi have nøjagtig fulgt det samme Spor, som det nuværende Regeringsparti anviste i 1900, og vi tro, at det netop vil være den rette Vej i Øjeblikket. Til Efteraaret vil der da kunne foreligge et fuldt udarbejdet Forslag om Gennemførelsen af § 32 med et retfærdigt Grundlag for Valgkredsordningen.

I og for sig er det ikke en stor og vanskelig Sag at udarbejde et nyt Valgkredsforlag. Det kunde vort Parti meget let have gjort, det kunde en Mand gøre paa 14 Dage, og med statistisk Medhjælp kunde det gøres paa kortere Tid. Vi kunde for saa vidt have gaaet den Vej at lade udarbejde eller selv have udarbejdet et saadant Forslag og forelægge det her, men vi saa de Vanskeligheder, der vilde rejse sig. Sagen er: naar et saadant Forslag om en ny Valgkredsordning kommer fra et enkelt Parti, vil man altid være tilbøjelig til at hænge sig i Enkeltheder og kritisere dem, og man vil let være fristet til at finde, at der er taget partimæssige Hensyn, at Valgkredsene ere skaarne partimæssigt til. Det vil vanskelig kunne undgaaes, hvis det udelukkende er et enkelt Parti, der udarbejder Sagen, og Diskussionen vil saa ikke komme til at dreje sig om de store Principper, men om de mange Detailler i et saadant Lovforslag, det vil meget let splitte og sprede Opmærksomheden. Vi tro, at her er en Sag, hvor det netop vil være heldigt, at Repræsentanter for alle Partier kunne samarbejde. Bliver der nedsat en saadan Kommission

— og den kan nedsættes i Løbet af de Dage, der ere tilbage af Samlingen, selv om Rigsdagen slutter Lørdag eller Mandag, vil der være Tid nok til at vælge en saadan Kommission paa 15 Medlemmer — kan den udarbejde et Forslag i Løbet af Sommeren under Medvirkning fra alle Partiers Side. Et saadant Forslag, som foreligger udarbejdet fra alle Partier, vil det være let at faa, thi Grundlovens Fordring skal respekteres: omtrent 16,000 Indbyggere for hver Valgkredsrepræsentant. Alle Partiers Repræsentanter blive medbestemmende om, hvordan Ordningen skal være. Forslaget vil kunne foreligge til Efteraaret og blive gennemført i Løbet af et Par Maaneder. Den sidste Valgkredslov blev gennemført i Løbet af Efteraaret inden Jul, saa at man allerede det næste Foraar kunde gaa til Valg paa den ny Valgkredsordning, og da skulde Valget endda foregaa den 21. April — det kom allerede den 9. Vi ville have Respit til den 16. Juni, saa der vil være Tid nok til at gøre den Sag færdig, saa at vi til næste Folketingsvalg kunne gaa til Valg paa en grundlovsmæssig Valgkredsordning. Men Tiden er inde nu, forsømme vi Øjeblikket, frygter jeg for, ja, saa er jeg saa godt som sikker paa, at vi forspilde det belejlige Øjeblik, og saa skulle vi gaa til næste Valg uden nogen grundlovsmæssig Valgkredsordning. Det er Befolkningen, det er den almindelige Valgret ikke tjent med, det er først og fremmest Parlamentarismen ikke tjent med, og dermed er derfor i Virkeligheden det nuværende Ministerium heller ikke tjent og kan ikke være tjent. Thi man kan ved næste Folketingsvalg rette den samme Bebrejdelse mod den som nu, at det er en Mindretalsregering, en Regering, der kun repræsenterer et Mindretal af Befolkningen.

Vi tro altsaa, at den Vej, vi her anviser, Nedsættelsen af en parlamentarisk Kommission paa 15 Medlemmer, der faa den bestemte Forskrift at skulle udarbejde en Valgkredslov, der opfylder Grundlovens § 32, og som skal gøre sit Arbejde færdigt i Løbet af Sommeren, er den rigtige, den hurtigste og sikreste Vej.

Men naturligvis, kan man fra anden Side foreslaa en lige saa god eller bedre Vej, ere vi overordentlig villige til at støtte det. Vi ere villige til at støtte alt, hvad der maatte fremkomme i denne Sag, naar det kun fører til Grundlovens Opsyldelse, til Retfærdighed, til den almindelige og lige Valgrets fulde Herredømme her i vort Land. Men jeg har ikke set, at man fra